

ZNACZNIE ROSNĄCY STAN BAZY PRODUKCYJNEJ POLSKIEGO SEKTORA WOŁOWINY – W II PÓŁROCZU 2016 I POŁOWIE ROKU 2017; W DUŻYM STOPNIU ZWIĄZANY Z PODLASKIM, JAK RÓWNIEŻ Z WARMIŃSKO-MAZURSKIM ORAZ MAZOWIECKIM.

Stan bazy produkcyjnej sektora wołowiny, z połowy roku 2017 – ze wzrostem 3,44%, w porównaniu ze stanem po I półroczu 2016 – wskazywać może na dalsze możliwości rozwoju branży; zwłaszcza iż zmianom towarzyszyło wielkie ograniczenie ubojów cieląt – aż ponad 40% w półroczu 2017, wobec analogicznego okresu ubiegłego roku. Zmiany w skali roku wiążą się po części z uwarunkowaniami światowego rynku mleka i jego przetworów.

Tendencja wzrostu bazy dotyczyła 13 regionów; przy czym w 7 z nich był to wzrost przekraczający średni, krajowy – przy 7-8%-owym w podlaskim. Uszczuplenie bazy dotyczyło w znacznym stopniu tylko małopolskiego. W dolnośląskim notowano poprawę – i to większą na tle kraju. Przewidywać można, iż w II półroczu 2017 i kolejnych latach nastąpi dalsze jej zwiększenie i wzmocnienie pozycji polskiego sektora wołowiny. Niemniej będzie to, w decydującym stopniu – uwarunkowane rozwojem sytuacji w gospodarstwach mleczarskich; w tym zaadaptowaniem się do uwarunkowań światowego rynku oraz do stanu po uwolnieniu rynku mleka i przewyciężeniem obciążeń związanych z ostatnim rokiem limitowania produkcji. Swoją rolę odegra umiejętne wykorzystanie środków pomocowych w polskim interesie gospodarczym. Niezależnie od wpływu sytuacji w branży mlecznej – warto jednak pamiętać o znacznych rezerwach rozwoju sektora wołowiny – związanych z możliwościami wzrostu uprzemysłowienia; szacowanymi na duże, na tle całej branży mięsnej. Sprzyjać rozwojowi może też wpływ rynku pasz – ułatwiający obniżanie kosztów jednostkowych produkcji żywca.

Za poprawą pozycji naszego sektora wołowiny przemawiają takie same czynniki, które wpływają na umocnienie pozycji polskiego sektora mleka, ale rozłożenie akcentów tego wpływu wygląda tu nieco inaczej – przede wszystkim wpływ rynku światowego jest tutaj silniejszy.

CHARAKTERYSTYKA ZMIAN BAZY PRODUKCYJNEJ

Wzrost w skali roku dotyczy 13 regionów; przy czym w 3 – w tym podlaskim (i lubuskim, a przede wszystkim warmińsko-mazurskim) jest na poziomie 5% (lub więcej). W pozostałych 10 regionach wzrostu trzeba podkreślić dwa znaczące – w mazowieckim (blisko 5%) i w lubelskim (ponad 3%).

regiony o dużym znaczeniu sektora	udział w krajowej bazie produkcyjnej (%)	regiony o podstawowym znaczeniu sektora	udział w krajowej bazie produkcyjnej (%)
kujawsko-pomorski	8,32	mazowiecki	18,29
łódzki	7,59	podlaski	16,58
warmińsko-mazurski	7,57	wielkopolski	16,39
lubelski	6,09	<i>Razem:</i>	51,26
<i>Razem:</i>	29,57	<i>9 pozostałych regionów: 19,17%</i>	

Pozycja regionów o podstawowym znaczeniu sektora zmieniła się na korzyść, w ciągu roku – z 1% poprawy w strukturze bazy krajowej. Nieznacznie osłabła pozycja 4 regionów z dużym znaczeniem sektora; ich udział w strukturze bazy krajowej zmalał 0,3%. Rola 9 regionów mniej znaczących dla sektora zmalała 2,14%, w strukturze bazy krajowej; choć to zmiany nie dotyczące części regionów.

OBRAZ ZMIAN STRUKTURY STAD

Jest o tyle wart uwagi, iż mówi o tendencjach wzrostowych w branży i tylko po części wiąże się ze zmianami w sektorze mleka w II półroczu 2016 roku, a zwłaszcza w I półroczu 2017. Po pierwsze – w ciągu roku – mocno, bo 4,37%, wzrosła w strukturze stad ilość młodego bydła – w przedziale 1-2 lat. Po drugie – malała w strukturze stad ilość zwierząt młodych (do roku); ale w stopniu mniejszym – 3,74%. Ich ilość w strukturze stad przewyższała tylko minimalnie młode bydło – zaledwie 0,32%.